

[Fr. Andersen.]

Optagelse af Laan og satte ind for at nedbringe Statens Gældsbyrde. Dette sunde Grundsynspunkt, som ogsaa har givet gode Resultater, gaar jeg selvfølgelig ud fra er ikke forladt eller opgivet, men i den Verden, der omgiver os, og med de ulykkelige Følger, der deraf flyder ogsaa for vort Land og dets økonomiske Liv, vil det ikke være muligt at belaste de aarlige Driftsudgifter meget stærkere end allerede sket.

Vil man en virkelig Indsats imod det Onde, som Arbejdsløsheden er, maa Byrderne derved fordeles over et passende Tidsrum. Det hele kan ikke tages paa Driftsbudgetterne. De tager deres Part. Jeg erindrer om, at den højtærede Finansminister ved sin Gennemgang af Finanslovsforslaget paaviste, at der paa Driftsbudgettet var en ikke ubetydelig Række af Anlægsudgifter. Der var paa Statsvirksomhederne en Nettoudgift i dette Øjemed paa 19,3 Mill. Kr., der var for den almindelige Statsforvaltning ca. 6 Mill. Kr.; der var 10,9 Mill. Kr. som Forskud til særlige Vejanlæg og til Anlæg af Viadukter; og der findes forskellige Steder til Oprettelse af mindre Landbrug, Gartnerier og Havebrug en samlet Sum paa ca. 8 Mill. Kr., til Staldhygiejne ca. 4 Mill. Kr., til Beskæftigelse af arbejdsløse 18,2 Mill. Kr. o. s. v., saaledes at den højtærede Minister sluttelig kunde opgøre Tallet til et Nettoresultat paa Anlægsbudgettets Udgiftsside paa ca. 143 Mill. Kr.

Naar man derfor, som det er sket i den seneste Tid, ogsaa kommer med en Række selvstændige Forslag, maa der gaas andre Veje, for at man i det hele taget kan komme fremad, og dertil kan jo ogsaa føjes, at der ved Vedtagelsen af Regeringens Beskæftigelsesforslag, saaledes f. Eks. Forslaget om Landvinding, maa ventes at blive skabt Værdier, der ud i Fremtiden bliver Aktiver, og som vil skabe øget økonomisk Bæreevne og derfor gøre det muligt lettere at bære de Byrder, der fremkaldes ved de i Øjeblikket saa ønskelige, for ikke at sige paa-krævede Foranstaltninger.

Jeg gaar derfor ogsaa ud fra, at man fra alle Sider i dette høje Ting vil kunne samles om at gennemføre det Forslag, her foreligger.

§ 1 gaar ud paa, at der optages en Fond, benævnet Beskæftigelsesfonden, til Afholdelse af Udgifter for Staten til Laan og Tilskud til særlige beskæftigelsesfremmende Foranstaltninger i det Omfang, hvori saadanne Udgifter i Tiden indtil Udgangen af Finansaaret 1941—42 ved Lov henføres til Fonden. Til Beskæftigelsesfonden hen-

føres endvidere de Tilskud, som i Medfør af Lov Nr. 169 af 13. April 1938 om Beskæftigelse af arbejdsløse afholdes af Statskassen i Finansaarene 1940—41 og 1941—42. — Ifølge § 2 bemyndiges Finansministeren til at udstede rentebærende Skatkommerbeviser eller Statsobligationer til Dækning af Beskæftigelsesfondens Udlaan og Tilskud samt de Renteudgifter og Tab, som paaføres Fonden gennem dens Udlaan. — § 3 nævner, at de af Beskæftigelsesfonden afholdte Udgifter til Tilskud samt Renteudgifter og Tab ved Udlaansvirksomheden afvikles ved Afskrivning paa de aarlige Finanslove i Finansaarene 1942—43 til 1951—52.

Jeg tror, det er en god Maade at sikre Finansieringen paa, og jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling. Jeg kan ikke se, at der kan være Grundlag for at henvise dette lille og let overskuelige Forslag til Behandling i et Udvalg, men hvis der desuagtet fra nogen Side maatte fremkomme Ønske om Udvalgsbehandling, vil jeg finde det naturligt at henvise Forslaget til Behandling i Finansudvalget.

Jensen-Broby: Det foreliggende Forslag gaar jo ud paa, at der oprettes en Beskæftigelsesfond. Det er ikke noget nyt, der sker ved, at Staten opretter en Fond. Vi har haft mange forskellige Fonds med bestemte Formaal gennem Aarene; jeg behøver blot at nævne Jordfonden, Grundforbedringsfonden, Krisefonden, Invalidefonden, Domænefonden, Eksportkreditfonden o. s. v. Det er imidlertid første Gang, vi skal have en Fond for at fremme Beskæftigelsen. Jeg er klar over, at man har ment ikke straks at kunne føre de store Udgifter, som de Love, der ligger paa Tingets Bord for Øjeblikket, medfører, over paa de aarlige Finansloves Udgiftsbudgetter, og at man derfor er gaaet til den Udvej at oprette en Beskæftigelsesfond. Den højtærede Minister nævnte ved Fremsettelsen, at det var ca. 200 Millioner, vi allerede skulde regne med, at de Love, vi har til Behandling, vilde koste; plus — saadan forstod jeg det — de Udgifter, som man allerede har efter Loven af 13. April 1938 om Beskæftigelse af arbejdsløse, idet ogsaa de skulde overføres fra Finansloven til Beskæftigelsesfonden. Jeg vil her gerne have Lov til at pege paa, at derved opnaar Finansministeren jo en lille Bedring dels paa Regnskabet for 1940—41, dels paa det Finanslovsforslag, vi behandler, for 1941—42, idet disse Udgifter ikke vil komme til Udgift paa Finansloven før i Finansaaret